

« zurück blättern vor »

RABUNEK subst. m., ab 1661. 1) ‘ungesetzliche, gewalttätige Ansichnahme vom fremden Eigentum, Diebstahl, Plünderung’ – ‘beprawne zabieranie siłą cudzej własności, grabież’: (1661) 1971 J.A.Mor.Lut. 60 *Płakał, ale go matka tak tuliła: “Wróci-ć się zguba, Jagusia-ć to skryła, A ona nie dba o strzał twych rabunek: Oczy, twarz, usta-to, to jej rynsztunek.”* ◦ 1743 BystrzInf M1v, SP17 *nie powinien [sc. wódz] [...] pozwalać nieporządnego rabunku korzyści.* ◦ 1837 HPol III 397, SJAM [*Kazimierz*] *rabunkiem i postrachem wymógł zwykłe daniny.* ◦ 1880 Rol.Trzy 165, DOR *Rozpoczął się systematyczny rabunek. Zabrali wszystko, co się pod ręką znalazło.* ◦ 1947 Piv.Hist. 193, DOR *Żołnierze cesarscy hulali teraz w mieście przez całe osiem miesięcy, dokonując rabunków i gwałtów.* – L, SWIL, SW, DOR sowie BAN. 2) ‘im Bergwerk: Beseitigung von Teilen der Verkleidung aus einem Stollen’ – ‘usuwanie z wyrobisk kopalnianych elementów obudowy’: 1870 Tyg.Ilustr. 110, DOR *Najcięższą i najniebezpieczniejszą pracą dla górnika jest rabunek, czyli wydobywanie z miejsc wyeksploatowanych drzewa, podtrzymującego sklepienie podziemne.* ◦ 1950 Wiedza 647 s.38, DOR *Po wybraniu użytecznej kopaliny [należy] usuwać dokładnie zbędną obudowę, tj. przeprowadzić tak zwany rabunek.* – Sw (gór.), DOR (górn.). ◦ **Etym:** frühnhd. *Raubung* subst. f., ‘Handlung des Raubes’, GRI, nur für Inh. 1. ◦ **Der:** *rabunkowy* adj., 1841 Łab., Sw, zuerst geb. Sw; *rabunkarz* subst. m., ‘Bergarbeiter’, [hapax] 1967 Życie Lit. 18, DOR, zuerst geb. DOR, nur für Inh. 2. ❖ Zur Chronologie der Entlehnung s. ↑*rabować*. Inhalt 1 kann eine polnische Ableitung von *rabować*, Inhalt 2 eine direkte Entlehnung sein. GRIMM zitiert *raubunge, predatio, spoliatio* aus DIEFFENBACH, ohne zu präzisieren, ob es im eigentlichen (unser Inhalt 1) oder im technischen Sinne (unser Inhalt 2) gemeint ist. Vgl. ↑*rabować*.

« zurück blättern vor »